

3.2.3 Personligningsområdet – muligheder for kontrol ved arbejdsgiver eller indberetter – såkaldt fremrykket ligning

3.2.3.1 Introduktion og baggrund

I dag foregår personligningen ved den enkelte skatteyder efter at kommunen har modtaget årsopgørelsen fra borgeren. Set i forhold til selvangivelsen er kontrollen fordelt på forskellige rubrikker eller felter – lønindkomst, kapitalindkomst, ligningsmæssige fradrag mv.

En række af de oplysninger eller felter, som kommunen kontrollerer, er imidlertid indberettet fra en central indberetter, som fx arbejdsgiver eller pengeinstitut. Disse kaldes printfelter. Der sondres mellem rene printfelter og delvise printfelter. Oplysninger i delvise printfelter vedrører befordringsfradraget, arbejdsløshedsforsikring mv. Set over hele selvangivelsen (inkl. den udvidede) er der flest ikke printfelter. For lønmodtagere foretages de fleste ændringer imidlertid i printfelter og delvise printfelter.

Tabel 3.2.3.1: Ansættelsesændringer fordelt på type af felter

	<i>Antal</i>	<i>%-fordeling</i>	<i>Antal ændringer – uvejet</i>	<i>%-fordeling</i>
Printfelter	14	18 %	114.743	50 %
Delvist	5	6 %	69.642	30 %
Ej printfelter	60	76 %	46.057	20 %
I alt	79	100 %	230.442	100 %

Kilde: ToldSkat, ændringer i lønmodtagerligningen for 2002

ToldSkat har tidligere vurderet effekten på området, idet der bl.a. i notat "Om årsværksforbrug i den fusionerede told- og skatteadministration" (Planlægningsafdelingen, August 2004) er anført, at "*hertil kommer en besparelse på 250 årsværk ved en sammenlægning af arbejdsgiverkontrollen og lønmodtagerligningen, og en koncentrering af denne opgave i forbindelse med planlægning, visitering/udsøgning samt udveksling af oplysninger/tilbage melding*". Det er således vurderingen, at der er en markant synergi på området. Det eksakte omfang skal dog ses i sammenhæng med den i ToldSkats analyser vurderede generelle produktivetsgevinst på 20%. Afslutningsvis i indeværende afsnit forsøges det, at sammenligne en effekt på 250 årsværk med den her beregnede effekt, når der også tages hensyn til forskelle i produktivetsberegninger.

Grundtanken i hypotesen er således, at hvis der i forvejen er regelmæssig kontrol ved indberetter, er der næppe behov for en kontrol ved den enkelte skatteyder af oplysninger indberettet fra centralt sted.

Ved en mere centraliseret kontrol er forventningen, at der vil ske en produktivetsforbedring i opgaveløsningen, med en deraf følgende ressourcereduktion. Endvidere vil en fordel ved en mere centraliseret kontrol være, at skatteydere sikres en mere ensartet behandling. I dag sker det, at kommunerne ikke får ændret de skatteydere, som ToldSkat har konstateret fejl ved i arbejdsgiverkontrollen.